

Kur Violeta u zgjua, çdo gjë po lëkundej!

LUTJA PËR TËRMETIN

Bisedo me familjen tënde për atë se çfarë të bësh në një rast urgjent.

Nga Noel Barusi
(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

Violeta ishte në gjumë kur e zgjoi një tingull gjëmues. Në fillim, ajo mendoi se ishte bubullimë.

Por tingulli gjëmues sa vinte e bëhej më i fortë. I tundi dritaret e dhomës së saj të gjumit.

Violeta u ngrit ndenjur me të shpejtë. Ishte një tërmet!

Ajo dhe familja e saj s'kishin shumë që ishin shpërngulur në Peru. E dinte se tërmetet ndodhnin shpesh aty. Ajo dhe familja e saj ishin përgatitur dhe ishin ushtruar

për atë se çfarë të bënin. Por kjo ishte shumë më e frikshme nga çfarë kishte menduar ajo. E ndiente që i lëkundej trupi!

Violeta vrapoi për te kuzhina dhe u fut poshtë tryezës. Pak sekonda më vonë, me të u bashkuan edhe i vëllai me motrën. Po ashtu edhe mami me babin.

"Ju lumtë që e kujtuat atë që ushtruan", – tha babi. "A jeni mirë të gjithë?"

Vëllai dhe motra e Violetës tundën kokën.

Mirëpo Violeta kishte frikë. Ajo mbylli

sytë. Ishte e vështirë t'i shpërfillte lëkundjet rrotull saj.

Pastaj Violetës iu kujtua të lutej. Ajo i kryqëzoi krahët dhe e uli kokën. "Atë i dashur Qiellor", – pëshpëriti ajo, "të lutem kujdesu për familjen time."

Violeta vazhdonte të lutej. Ajo ndjeu sikur dikush po i jepte një përqaftim. Kur mbaroi, ajo vështroi lart. Mami dhe babi i kishin krahët të kryqëzuara. Po ashtu edhe i vëllai me të motrën. Ata të gjithë po luteshin! Toka ende lëkundej. Por Violeta ndjeu paqe

në zemrën dhe mendjen e saj.

Më në fund, lëkundjet ndaluan. Violeta dhe familja e saj qëndruan poshtë tryezës edhe pak më gjatë, thjesht për siguri.

"Si ndihesh?" – e pyeti mami Violetën.

"Mirë", – tha Violeta. "Në fillim kisha shumë frikë. Por lutja më ndihmoi të ndihem më mirë." Ajo i dha mami një përqaftim. Ishte e lumtur që Ati Qiellor e kishte ndihmuar të ndiente paqe. ●

Kjo histori ndodhi në Peru.